

have af Heste, naar man seer hen til, at der det ene Aar med det andet tillægges mellem 25,000 og 30,000 Heste om Aaret, saa forekommer det mig, at den Opgave at sørge for, at Stoffet, Raamaterialet for denne Production her i Landet kan være tilgængelig for Producenterne i en nogenlunde god Dvaletid, er af en saadan Betydning, at det dog maa kunne forsvares at bringe Offre for den Sag. Jeg haaber, at den nærede Forsamling vil fastholde sin Afgjorelse af Sagen ved 2den Behandling, og at Sagen i det Hele taget maa finde en saadan Tilslutning, at der endnu kan være en Udfigt for at opretholde det Frederiksborgske Stutteri. — thi mere end en Udfigt dertil giver Lovforslaget ganske vist ikke. Det er min fulde Overbevisning, at, naar dette ikke skeer, naar det gamle Frederiksborgske Stutteri fuldstændig er forsvundet, da vil det ikke være ret længe, inden der vil komme til at forelægge den lovgivende og bevilgende Myndighed Forslagender om ganske andre Offre end dem, der i dette Dieblik er Spørgsmaal om for at støtte Landets Hesteavl.

Carlsen : Den forskjelligige Stilling, som jeg i Aarenes Lov har indtaget ligeoverfor Stutteriet, nøder mig paa en Maade til, før end vi gaar til Afstemning i denne Sag, at sige et Par Ord. Jeg har i sin Tid givet min Skærv her i dette Thing til at opretholde Stutteriet. Jeg var nemlig Didsfører for Udvalget i Stutterisagen, da den forelaa her i 1862, og jeg gjorde dengang, hvad jeg kunde, for at opretholde Stutteriet, som allerede da i den offentlige Mening stod paa svage Fødder. Jeg nægter ikke, at jeg, efterat Loven af 1862 var vedtagen, havde det Haab, at Stutteriet vilde kunne udvilles til Gavn for Landets Hesteavl, og jeg troer ogsaa, at dette vilde være skeet, hvis ikke en ugunstig Skæbne havde forfulgt det. Det har jo desværre paaældende ofte været Tilfældet, at en ugunstig Skæbne har forfulgt Stutteriet. Men paa den anden Side kan man heller ikke nægte, at det, trods al Ugunst, har vist en saadan Seiglvæthed, at der maa være noget Uhyrligt, der holder det ilive, og dette Noget, troer jeg, er den virkelige Kjærlighed, som en

Deel af Befolkningen har til det. Senere hen har jeg i Folkethinget ligeoverfor den Udsvælgning, som Stutteriet havde faaet, og ligeoverfor familige de Forhold, som da forelaa, stillet mig anderledes og har bidraget Mit til, at de større Bidrag fra det Offentliges Side til Stutteriet maatte ophøre. Men, selv efterat de Forslag, som gik ud derpaa, vare blevne vedtagne, viste det sig dog, at der var en stor Seiglvæthed i Stutteriet, idet det bedblev at leve, som det kunde, ogsaa efter den Tid. Dette skriver sig ganske vist fra den samme Kilde, som jeg nys nævnte, nemlig fra den Kjærlighed, som ikke saa Folk nære for Stutteriet. Jeg er derved i Aarenes Lov næsten kommen til at troe, ikke just at Stutteriet er udødeligt, men at det dog vil leve og maa skee ogsaa her leve noget længere, i alt Fald under andre Former end hidtil, end jeg havde tænkt. Jeg kan nu heller ikke negte, at allerede Indholdet af det foreliggende Lovforslags § 1, som fastsætter en bestemt Termin, fra hvilken Staten er løst for at betale Bidrag til Stutteriet, i mine Tanker, under de givne Forhold, er en Gevinst, som jeg knap havde ventet at opleve iaar. Allerede dette vilde for mig være en Tilfyndelse til at stemme for Lovforslaget. Jeg tilstaaer derhos, at, medens jeg ikke venter mig Noget af Stutteriet som Statsinstitut, saa troer jeg derimod for min Deel, at naar der haves Udfigt til, at private Mænd, Mænd, som hore til en Side i Folket, der, være sig enten af Pietet eller af virkelig Kjærlighed, til Hesteavl eller maa skee af begge Grunde, vil offere Noget, ere villige til at overtage Stutteriet — og der maa vel sagtens foreligge Tilbud til Regjeringen om at overtage Stutteriet som en privat Entreprise paa de Bilkær, som Lovforslaget indeholder — da skulder jeg den Deel af mine nærede Medborgere, som saaledes endnu troer paa og venter Noget af Stutteriet, og som, maa skee ikke ganske uden Grund, haaber, at det kan komme til at blive til nogen Nytte for Hesteavl i Landet, endnu at tilstede denne Prøve og altsaa at stemme for Lovforslaget. Derjom Lovforslaget var gaaet ud paa, at Stutteriet skulde opretholdes alene ved Statens Understøttelse, eller dersom